

Kontroll av färsk frukt och grönsaker

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning"), särskilt artiklarna 3 andra stycket, 103h, 121 a, 127, 134, 143.b, 148, 179, 192.2, 194 och 203a.8, jämförda med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1234/2007 upprättas en gemensam marknadsordning för jordbruksmarknaderna, vilken inbegriper sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.

(2) Tillämpningsföreskrifter för sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker. Förordningen har ändrats flera gånger. Av tydlighets skull är det lämpligt att samla alla tillämpningsföreskrifter i en ny förordning, och att i denna införa de ändringar som behövs utifrån de erfarenheter som har gjorts, samt att upphäva förordning (EG) nr 1580/2007.

(3) Det bör fastställas regleringsår för produkterna i sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. Eftersom det inom de sektorerna inte längre finns några stödsystem som följer skördetiden för de berörda produkterna kan regleringsåren harmoniseras så att de sammanfaller med kalenderåret.

(4) I led b och c i artikel 113.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 anges att kommissionen får fastställa handelsnormer för frukt och grönsaker och för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. I artikel 113a.1 i den förordningen fastställs att den frukt och de grönsaker som är avsedda att säljas färska till konsumenten, får saluföras endast om de är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland. För att harmonisera genomförandet av bestämmelsen är det lämpligt att definiera dessa egenskaper genom en allmän handelsnorm för all färsk frukt och alla färska grönsaker.

(5) Produktspecifika handelsnormer bör antas för de produkter för vilka detta är mest relevant med utgångspunkt från vilka produkter som det handlas mest med räknat i värde enligt uppgifterna i Comext, Europeiska kommissionens referensdatabas över internationell handel.

(6) För att undvika onödiga handelshinder i de fall där produktspecifika handelsnormer ska fastställas för enskilda produkter, bör normerna vara samma som de som antagits av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE). Om det inte antagits någon produktspecifik handelsnorm på EU-nivå bör produkterna anses överensstämma med den allmänna handelsnormen om innehavaren kan visa att produkterna överensstämmer med en tillämplig FN/ECE-norm.

(7) Undantag och befrielser från handelsnormerna bör medges för viss verksamhet som antingen är mycket marginell och/eller specifik eller som äger rum i början av distributionskedjan, eller när det gäller torkad frukt, torkade grönsaker och produkter som är avsedda för bearbetning. Eftersom en del produkter genomgår en naturlig utveckling och är lättfördärliga, bör de få uppvisa en viss bristande färskhet och saftspändhet, förutsatt att de inte tillhör klass Extra. Vissa produkter som normalt inte är hela när de säljs bör undantas från den allmänna handelsnormen, enligt vilken detta i annat fall skulle vara ett krav.

(8) Uppgifter om vad som krävs enligt handelsnormerna bör framträda tydligt på förpackningen och/eller i märkningen. För att förebygga bedrägeri och vilseledande av konsumenterna bör de uppgifter som krävs enligt handelsnormerna finnas tillgängliga för konsumenterna före köpet, särskilt vid distansförsäljning, där erfarenheten visar att det finns risk för bedrägeri och smitning från det konsumentskydd som normerna ger.

(9) Förpackningar som innehåller olika arter av frukt och grönsaker blir allt vanligare på marknaden, vilket är en följd av att vissa konsumenter efterfrågar den typen av produkter. God affärsed innebär att frukt och grönsaker som säljs i samma förpackning är av samma kvalitet. För produkter som inte omfattas av EU-normer kan denna enhetlighet säkerställas genom hänvisning till allmänna bestämmelser. Märkningskrav bör fastställas för blandningar av olika arter av frukt och grönsaker i samma förpackning. Dessa bör vara mindre strikta än vad som fastställs i handelsnormerna, bland annat med hänsyn till det tillgängliga utrymmet på etiketten.

(10) För att säkerställa att kontroller kan utföras korrekt och effektivt bör fakturor och andra handlingar som åtföljer produkter, förutom de som är avsedda för konsumenterna, innehålla viss grundläggande information som ingår i handelsnormerna.

(11) När det gäller de selektiva kontroller på grundval av riskanalys som föreskrivs i artikel 113a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 är det nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser för kontrollerna. Det bör särskilt understrykas vilken roll riskanalysen spelar vid urvalet av vilka produkter som ska kontrolleras.

(12) Varje medlemsstat bör utse kontrollorgan som ansvarar för att genomföra kontroller av överensstämelsen i alla handelsled. Ett av dessa organ bör ansvara för kontakter och samordning mellan alla övriga utsedda organ.

(13) Eftersom medlemsstaterna för riskanalyserna behöver ha kännedom om aktörerna och om grundläggande drag i deras verksamhet, bör varje medlemsstat upprätta en databas med uppgifter om aktörerna inom sektorn för frukt och grönsaker. Av rättssäkerhetsskäl och för att säkerställa att alla aktörer i samtliga handelsled tas med bör det antas en detaljerad definition av begreppet aktör.

(14) Kontrollerna av överensstämelsen bör ske genom stickprov och koncentreras till de aktörer hos vilka sannolikheten att man ska påträffa varor som inte överensstämmer med normerna är som störst. Medlemsstaterna bör med beaktande av sina nationella marknadens särdrag fastställa regler som gör det möjligt för dem att prioritera kontroller av vissa kategorier av aktörer. För att säkerställa insyn och öppenhet bör dessa regler meddelas kommissionen.

(15) Medlemsstaterna bör säkerställa att exporten av frukt och grönsaker till tredjeländer överensstämmer med handelsnormerna och certifiera detta i enlighet med bestämmelserna i Genèveprotokollet om fastställande av normer för färska frukter och grönsaker samt torra och torkade produkter, som ingicks inom ramen för Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa ((FN/ECE), samt OECD-ordningen för tillämpningen av internationella normer för frukt och grönsaker.

(16) Färsk frukt och färska grönsaker som importerar från tredjeländ bör överensstämman med handelsnormerna eller med likvärdiga normer. En kontroll av överensstämmelsen ska alltså genomföras innan dessa varor förs in på unionens tullområde, utom när det gäller mindre partier där sannolikheten för att de inte överensstämmer med normerna har bedömts som liten av kontrollorganen. När det gäller vissa tredjeländer som kan lämna tillfredsställande garantier för att normerna efterlevs, får kontroll före export utföras av dessa tredjeländers egna kontrollorgan. När denna möjlighet utnyttjas bör medlemsstaterna regelbundet granska effektiviteten och kvaliteten hos de kontroller före export som utförts av tredjeländernas kontrollorgan.

(17) Frukt och grönsaker som är avsedda för bearbetning behöver inte överensstämman med handelsnormerna och det bör därför säkerställas att de inte säljs på färskvarumarknaden. Sådana produkter bör märkas på lämpligt sätt.

(18) När överensstämmelsen med handelsnormerna kontrolleras för frukt och grönsaker bör samma slag av kontroll tillämpas i alla handelsled. Därvid bör man tillämpa de riktlinjer som rekommenderas av FN/ECE i överensstämmelse med OECD:s rekommendationer i denna fråga. Särskilda ordningar bör dock fastställas för kontrollen i detaljhandelsledet.

(19) Det bör antas bestämmelser för hur producentorganisationerna ska beviljas erkännande för de produkter som de ansöker om erkännande för. Om en ansökan avser produkter som endast är avsedda för bearbetning bör det säkerställas att produkterna verkligen levereras för det ändamålet.

(20) För att bidra till att uppnå målen med systemet för frukt och grönsaker och för att säkerställa att producentorganisationerna utför sitt arbete på ett hållbart och effektivt sätt är det nödvändigt att producentorganisationerna präglas av största möjliga stabilitet. En producents medlemskap i en producentorganisation måste därför löpa över en viss minimitid. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fastställa uppsägningstidens längd och datum för när uppsägningen ska träda i kraft.

(21) En producentorganisationens viktigaste och huvudsakliga verksamhet bör gälla koncentration av utbud och marknadsföring. Producentorganisationen bör dock få tillåtelse att ägna sig åt annan verksamhet – både kommersiell verksamhet och annan verksamhet.

(22) Samarbete mellan producentorganisationer bör främjas genom att man tillåter att saluföring av frukt och grönsaker som köps från en annan erkänd producentorganisation undantas vid beräkningen av värdet av den huvudsakliga verksamheten och övrig verksamhet. Om en producentorganisation erkänns för en produkt för vilken det krävs tekniska hjälpmedel bör producentorganisationen få lov att själv, via sina medlemmar, genom dotterbolag eller genom utläggande på entreprenad, tillhandahålla de tekniska hjälpmedlen.

(23) Producentorganisationer får ha ägarintressen i dotterbolag som bidrar till att höja förädlingsvärdet för medlemmarnas produktion. Det bör fastställas regler för beräkningen av värdet av sådan saluförd produktion. Dessa dotterbolag bör efter en övergångsperiod för anpassning bedriva samma huvudsakliga verksamhet som producentorganisationen.

(24) Närmare bestämmelser bör fastställas om erkännande och drift av sammanslutningar av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer enligt förordning (EG) nr 1234/2007. I konsekvensens intresse bör de i största möjliga mån återspegla reglerna för producentorganisationer.

(25) För att underlätta koncentration av utbudet bör det främjas att befintliga producentorganisationer går samman och därmed skapar nya producentorganisationer; det bör därför fastställas regler för hur samgående producentorganisationers verksamhetsprogram bör slås samman.

(26) Utan att åsidosätta principerna om att en producentorganisation måste inrättas på producenternas eget initiativ och kontrolleras av dessa bör medlemsstaterna ha möjlighet att fastställa villkor som andra fysiska eller juridiska personer ska uppfylla för att bli medlemmar i en producentorganisation och/eller en sammanslutning av producentorganisationer.

(27) För att säkerställa att producentorganisationerna faktiskt representerar ett visst antal producenter bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att motverka att en eventuell minoritet av medlemmarna som svarar för den största delen av en producentorganisations produktion på ett otillbörligt sätt dominerar förvaltningen och driften av producentorganisationen.

(28) För att ta hänsyn till de olika produktions- och saluföringsförhållandena inom unionen bör medlemsstaterna fastställa villkor för beviljande av förhandserkännande av producentgrupper som lämnar in en erkännandeplan.

(29) För att gynna skapandet av stabila producentorganisationer som på ett varaktigt sätt kan bidra till att målen för frukt- och grönsaksordningen förverkligas, är det lämpligt att förhandserkännande endast beviljas producentgrupper som kan bevisa att de kan uppfylla samtliga villkor inom en bestämd tidsperiod.

(30) Det bör fastställas vilka uppgifter som producentgrupperna måste lämna i erkännandeplanen. För att göra det möjligt för producentgrupperna att bättre uppfylla villkoren för erkännande är det nödvändigt att tillåta ändringar i erkännandeplanerna. Av samma orsak är det lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna ska ges befogenhet att begära korrigerande åtgärder av producentgrupperna för att säkerställa att planerna genomförs.

(31) Producentgrupper kan uppfylla villkoren för erkännande innan planen för erkännande avslutas. Det bör föreskrivas att sådana grupper ska ha möjlighet att lämna in ansökningar om erkännande tillsammans med förslag till verksamhetsprogram. I konsekvensens namn måste beviljandet av ett sådant erkännande av producentgruppen innebära att både dess erkännandeplan och stödet upphör. Eftersom finansieringen av investeringarna löper över flera år bör dock de investeringar som berättigar till investeringsstöd kunna föras över till verksamhetsprogrammen.

(32) För att underlätta en riktig tillämpning av stödsystemet för att täcka kostnaderna för bildande och administration av producentgrupper är det lämpligt att bevilja sådant stöd i form av ett schablonmässigt beräknat stöd. Det bör införas ett tak för det schablonmässigt beräknade stödet så att budgetramarna kan respekteras. Av hänsyn till de skiftande ekonomiska behoven hos producentgrupper av olika storlekar bör taket anpassas så att det motsvarar värdet av producentgruppens avsättningsbara produktion.

(33) I konsekvensens namn och för att få en smidig övergång till ställningen som erkänd producentgrupp bör producentgrupperna omfattas av samma regler som producentorganisationerna när det gäller huvudsaklig verksamhet och värdet av avsättningsbar produktion.

(34) För att ta hänsyn till nya producentgruppers ekonomiska behov samt för att säkerställa en korrekt tillämpning av stödsystemet vid eventuellt samgående bör det finnas möjlighet att fortsätta att bevilja stöd till de producentgrupper som uppstår genom samgående.

(35) För att systemet med stöd till verksamhetsprogrammen ska bli lättare att använda bör den produktion som saluförs av producentorganisationer vara tydligt definierad, vilket också bör omfatta en specifikation av vilka produkter som kan komma i fråga samt av det saluföringsled i vilket produktionens värde beräknas. I kontrollsyfte och i syfte att förenkla är det lämpligt att införa ett schablonvärde för beräkning av värdet på frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, som motsvarar basproduktens värde, det vill säga frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, och för verksamhet som inte är ren bearbetningsverksamhet. Eftersom den mängd frukt och grönsaker som behövs för bearbetningen varierar mycket mellan olika produktgrupper bör dessa skillnader återspeglas i de tillämpliga schablonvärdena. För frukt och grönsaker avsedda för bearbetning som bearbetas till örtekryddor och paprikapulver, är det också lämpligt att införa ett schablonvärde för beräkningen av värdet på den frukt och de grönsaker som ska bearbetas, som endast motsvarar värdet på basprodukten. Det bör också finnas kompletterande metoder för beräkning av den avsättningsbara produktionen i händelse av årliga fluktuationer eller otillräckliga uppgifter. För att förhindra att systemet missbrukas bör producentorganisationerna i regel inte tillåtas att ändra metoderna för beräkning av referensperioderna under pågående program.

(36) För att säkerställa en smidig övergång till det nya systemet för beräkning av värdet på den saluförda produktionen av frukt och grönsaker avsedda för bearbetning bör de verksamhetsprogram som godkänts senast den 20 januari 2010 inte beröras av den nya beräkningsmetoden, dock utan att det påverkar möjligheten att ändra dessa verksamhetsprogram i enlighet med artiklarna 65 och 66 i förordning (EG) nr 1580/2007. Av samma skäl bör värdet för den saluförda produktionen under den referensperiod som gäller för verksamhetsprogram som godkänts efter detta datum beräknas enligt de nya reglerna.

(37) För att säkerställa att stödet används på rätt sätt bör det fastställas bestämmelser för förvaltningen av driftsfonderna och medlemmarnas ekonomiska bidrag, som möjliggör största möjliga flexibilitet, samtidigt som det säkerställs att samtliga producenter får utnyttja driftsfonden och demokratiskt delta i beslut som rör användningen av denna.

(38) Bestämmelser bör fastställas för att ange tillämpningsområde och struktur för den nationella strategin för hållbara verksamhetsprogram och de nationella villkoren för miljöinsatser. Syftet ska vara att optimera användningen av de ekonomiska resurserna och förbättra strategins kvalitet.

(39) Det bör fastställas förfaranden för presentation och godkännande av verksamhetsprogram (däribland tidsfrister), så att de behöriga myndigheterna kan utvärdera informationen korrekt och åtgärder och verksamheter kan införas i eller uteslutas från programmen. Eftersom programmen förvaltas på årsbasis bör det anges att program som inte godkänts före ett visst datum ska skjutas upp ett år.

(40) Det bör finnas ett förfarande för årliga ändringar av programmen inför det påföljande året, så att de kan justeras med hänsyn till nya förutsättningar som inte kunde förutses vid den tidpunkt då de först lades fram. Dessutom bör det vara möjligt att ändra åtgärder och storlek på driftsfonden varje år under genomförandet av programmen. För att säkerställa att de godkända programmen behåller sina huvudmål bör alla sådana ändringar omfattas av vissa begränsningar och villkor som ska fastställas av medlemsstaterna och i vilka det bör föreskrivas obligatorisk anmälan av ändringar till de behöriga myndigheterna.

(41) För att trygga ekonomin och skapa rättslig förutsebarhet bör det upprättas en förteckning över insatser och utgifter som inte får ingå i verksamhetsprogrammen.

(42) I fråga om investeringar i enskilda företag bör det, för att förhindra att en enskild part som har lämnat producentorganisationen under investeringens livslängd gör otillbörliga vinster, fastställas bestämmelser som möjliggör för producentorganisationen att återvinna det resterande värdet av investeringen, oavsett om investeringen tillhör medlemmen eller producentorganisationen.

(43) För att säkerställa att stödordningen tillämpas på ett korrekt sätt bör det specificeras vilken information som ska ingå i stödansökningarna och fastställas förfaranden för betalningen av stödet. För att förhindra likviditetssvårigheter bör ett system med förskottsbetalningar tillsammans med lämpliga säkerheter stå till producentorganisationernas förfogande. Av liknande skäl bör det finnas tillgång till ett alternativt system för ersättning för redan betalda utgifter.

(44) Frukt- och grönsaksproduktionen är oförutsägbar och produkterna är ömtåliga. Överskott kan, utan att de egentligen behöver vara särskilt stora, skapa betydande störningar på marknaden. Det bör antas närmare bestämmelser om vilken omfattning åtgärder för krishantering och krisförebyggande för de produkter som avses i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 1234/2007 bör ha och hur dessa åtgärder bör tillämpas. Bestämmelserna bör i största möjliga mån ge utrymme för flexibilitet och kunna tillämpas snabbt i händelse av kris, och medlemsstaterna och producentorganisationerna själva bör därför ges beslutsbefogenheter. Det bör dock finnas bestämmelser för att förhindra missbruk, och det bör anges begränsningar, även i ekonomiskt avseende, för tillämpningen av vissa åtgärder. Bestämmelserna bör även säkerställa att fytosanitära krav och miljökrav iakttas.

(45) När det gäller återtag från marknaden bör närmare bestämmelser antas med beaktande av den omfattning som sådana åtgärder kan få. Bestämmelser bör särskilt fastställas för systemet för utökad stöd för frukt och grönsaker som återtagits från marknaden och som delas ut gratis som humanitärt bistånd genom välgörenhetsorganisationer och vissa andra institutioner. För att förenkla gratisutdelningen är det lämpligt att välgörenhetsorganisationer och institutioner ges möjlighet att be om ett symboliskt bidrag från slutmottagarna av de återtagna produkterna, om produkterna har bearbetats. Maximnivåer bör dessutom fastställas för stödet för återtag från marknaden för att säkerställa att sådana åtgärder inte används som ett permanent avsättningsalternativ till utsläppande på marknaden. När det gäller de produkter för vilka sådana maximnivåer för unionens ersättning vid återtag fastställs i bilaga V till rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker är det lämpligt att fortsätta att tillämpa maximnivåerna, dock med förbehåll för vissa öknings för att ta hänsyn till att sådana återtag numera samfinansieras. När det gäller andra produkter, för vilka erfarenheterna hittills inte har givit anledning att befara alltför stora återtag, är det lämpligt att överlåta åt medlemsstaterna att fastställa maximnivåer för stödet. I samtliga fall är det dock av liknande skäl lämpligt att ange kvantitativa begränsningar för återtagen per produkt och producentorganisation.

(46) Närmare bestämmelser bör antas beträffande det nationella ekonomiska stöd som medlemsstaterna får bevilja i regioner i unionen där producenternas organisationsgrad är särskilt låg, och begreppet låg organisationsgrad bör definieras. Det bör fastställas förfaranden för godkännande av sådant nationellt stöd samt vilka stödbelopp som ska ersättas av unionen och ersättningsnivån. Förfarandena bör vara av samma slag som de förfaranden som tillämpas för närvarande.

(47) Det bör antas närmare bestämmelser, särskilt förfaranderegler, om de villkor enligt vilka tillämpningsområdet för regler som producentorganisationer eller

sammanslutningar av sådana inom frukt- och grönsakssektorn har utfärdat får utvidgas till att omfatta samtliga producenter i ett visst ekonomiskt område. När det gäller försäljningen av oskördade produkter bör det klargöras vilka regler som ska utvidgas till att även omfatta producenterna respektive köparna.

(48) För övervakningen av importen av äpplen och för att säkerställa att en avsevärd ökning av importen av äpplen inte skulle gå obemärkt förbi under en relativt kort tidsperiod infördes 2006 systemet med importlicenser för äpplen enligt KN-nummer 0808 10 80 som ett övergångssystem. Sedan dess har det utarbetats nya och bättre metoder för övervakning av äppleimporten, vilka är mer lättarbetade för aktörerna än det nuvarande systemet med importlicenser. Skyldigheten att visa upp en importlicens för äpplen enligt KN-nummer 0808 10 80 bör därför upphöra att gälla inom kort.

(49) Närmare bestämmelser bör antas för systemet med ingångspriser för frukt och grönsaker. De flesta av de berörda ömtåliga frukterna och grönsakerna levereras i konsignation, vilket skapar särskilda problem i samband med fastställandet av värdet. Det bör fastställas alternativa beräkningsmetoder för det ingångspris som utgör grunden för importerade produkters klassificering i Gemensamma tulltaxan. Särskilt bör schablonimportvärden fastställas på grundval av det viktade genomsnittet av genomsnittspriserna på produkterna, och det bör fastställas särskilda bestämmelser avseende fall där inga prisuppgifter finns för produkter med ett visst ursprung. I vissa fall är det lämpligt att föreskriva att en säkerhet ska ställas för att säkerställa en riktig tillämpning av systemet.

(50) Närmare bestämmelser bör antas för de importtullar som för vissa produkter får tas ut utöver den importtull som anges i Gemensamma tulltaxan. Tilläggstull får tas ut om de importerade kvantiteterna av de berörda produkterna överskrider en viss fastställd tröskelnivå per produkt och tillämpningsperiod. Varor under transport till unionen är befriade från tilläggstull, och särskilda bestämmelser bör därför antas för sådana varor.

(51) Det bör antas bestämmelser om lämplig övervakning och utvärdering av pågående program och system för att såväl producentorganisationerna som medlemsstaterna ska kunna bedöma deras måluppfyllelse och effektivitet.

(52) Det bör antas bestämmelser om typ, format och medium för de meddelanden som är nödvändiga för att genomföra denna förordning. Bestämmelserna bör också omfatta meddelanden från producenter och producentorganisationer till medlemsstaterna och från medlemsstaterna till kommissionen samt de åtgärder som ska vidtas om meddelanden inkommer för sent eller är felaktiga.

(53) Det bör fastställas bestämmelser för de kontroller som är nödvändiga för att säkerställa en riktig tillämpning av den här förordningen och av förordning (EG) nr 1234/2007 samt avseende lämpliga påföljder för konstaterade oegentligheter. Bestämmelserna bör omfatta såväl särskilda kontroller och påföljder som fastställs på EU-nivå som ytterligare kontroller och påföljder som tillämpas på nationell nivå. Åtgärderna och påföljderna bör vara avskräckande, effektiva och proportionerliga. Bestämmelser bör finnas avseende behandlingen i händelse av uppenbara fel, force majeure och andra exceptionella omständigheter för att säkerställa att producenterna behandlas rättvist. Bestämmelser om konstruerade situationer bör föreskrivas för att förhindra att sådana kan utnyttjas för att skapa fördelar.

(54) Bestämmelser bör antas för att säkerställa en smidig övergång från det föregående systemet enligt förordning (EG) nr 2200/96, rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden

för bearbetade produkter av frukt och grönsaker och rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter till det nya system som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 1182/2007 av den 26 september 2007 om särskilda bestämmelser för sektorn för frukt och grönsaker, om ändring av direktiven 2001/112/EG och 2001/113/EG och förordningarna (EEG) nr 827/68, (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96, (EG) nr 2826/2000, (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 318/2006 och om upphävande av förordning (EG) nr 2202/96 och därefter genom förordning (EG) nr 1234/2007 och förordning (EG) nr 1580/2007 och därefter denna förordning samt genom genomförandet av de övergångsbestämmelser som anges i artikel 203a i förordning (EG) nr 1234/2007.

(55) För att begränsa de effekter som upphävandet av systemet med importlicenser för äpplen får för handelsmönsterna bör artikel 134 i förordning (EG) nr 1580/2007 fortsätta att gälla fram till den 31 augusti 2011.

(56) Förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket har inte yttrat sig inom den tidsfrist som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Inledande bestämmelser

Artikel 1 – Tillämpningsområde och termanvändning

[9201] 1. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.

Avdelningarna II och III i denna förordning ska emellertid endast tillämpas på de produkter i sektorn för frukt och grönsaker som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och på sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning.

2. De termer som används i förordning (EG) nr 1234/2007 ska ha samma betydelse när de används i denna förordning, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2 – Regleringsår

[9201 A] Regleringsåret för frukt och grönsaker och för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ska löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

Avdelning II – Klassificering av produkter

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 3 – Handelsnormer – innehavare

[9201 B] 1. De krav som anges i artikel 113a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska utgöra den allmänna handelsnormen. Den närmare utformningen av den allmänna handelsnormen ges i del A i bilaga I till denna förordning.

Frukt och grönsaker som inte omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska överensstämma med den allmänna handelsnormen. Om innehavaren kan visa att produkterna överensstämmer med en tillämplig norm antagen av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE), ska dock produkten anses överensstämma med den allmänna handelsnormen.

2. De produktspecifika handelsnormer som avses i artikel 113.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 anges i del B i bilaga I till denna förordning och avser följande produkter:

- (a) Äpplen.
- (b) Citrusfrukter.
- (c) Kiwifrukt.
- (d) Huvudsallat, frisésallat och escarolesallat.
- (e) Persikor och nektariner.
- (f) Päron.
- (g) Jordgubbar.
- (h) Paprika.
- (i) Bordsdruvor.
- (j) Tomater.

3. För tillämpningen av artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska med innehavare avses en fysisk eller juridisk person som fysiskt innehar produkterna i fråga.

Artikel 4 – Undantag och befrielse från tillämpningen av handelsnormerna

[9202] 1. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla handelsnormerna:

(a) Produkter som, förutsatt att de är tydligt märkta med uppgiften ”avsedda för bearbetning” eller ”avsedda att användas som foder” eller likvärdig uppgift, är

- (i) avsedda för industriell bearbetning, eller
- (ii) avsedda att användas som foder eller för annan icke-livsmedelsanvändning.

(b) Produkter som producenten på sin egen anläggning överlåter till konsumenter för personligt bruk.

(c) Produkter som enligt ett beslut som kommissionen fattat på begäran av en medlemsstat i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 har erkänts som produkter från en viss region som säljs i detaljhandeln i den regionen eller, i vederbörligen motiverade undantagsfall, i den medlemsstaten, i fall av väl etablerad, traditionell lokal konsumtion.

(d) Produkter som har genomgått ansning eller klippning för att bli ”konsumtionsfärdiga” eller ”köksfärdiga”.

(e) Produkter som saluförs som ätliga groddar och som framställts genom groddning av utsäde till frukter och grönsaker enligt artikel 1.1 i och bilaga I del IX till förordning (EG) nr 1234/2007.

2. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla handelsnormerna inom produktionsområdet:

(a) Produkter som säljs eller levereras av odlaren till berednings- eller förpackningscentraler eller lagercentraler eller som transporteras från odlarens företag till sådana centraler.

(b) Produkter som transporteras från lagercentraler till berednings- eller förpackningscentraler.

3. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får medlemsstaterna bevilja undantag från de produktspecifika handelsnormerna för produkter som presenteras för detaljhandelsförsäljning till konsumenter för personligt bruk och som är märkta med uppgiften ”produkt avsedd för bearbetning” eller likvärdig uppgift samt är avsedda för annan bearbetning än vad som avses i punkt 1 a i i denna artikel.

4. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får medlemsstaterna bevilja undantag från handelsnormerna för produkter som producenten säljer direkt till slutkonsumenten för dennas personliga bruk, på marknader som är förbehållna för producenterna inom ett visst produktionsområde som definierats av medlemsstaten.

5. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får frukt och grönsaker som inte tillhör klass ”Extra”, i förhållande till de produktspecifika handelsnormerna, efter avsäändandet, uppvisa en viss bristande färskhet och saftspändhet samt en viss kvalitetsförsämring på grund av deras utveckling och tendens att fördärvas.

6. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla den allmänna handelsnormen:

- (a) Svamp av andra slag än odlad svamp enligt KN-nummer 0709 59.
- (b) Kapris enligt KN-nummer 0709 90 40.
- (c) Bittermandel enligt KN-nummer 0802 11 10.
- (d) Skalad mandel enligt KN-nummer 0802 12.
- (e) Skalade hasselnötter enligt KN-nummer 0802 22.
- (f) Skalade valnötter med KN-nummer 0802 32.
- (g) Pinjenötter enligt KN-nummer 0802 90 50.
- (h) Pistaschmandel enligt KN-nummer 0802 50 00.
- (i) Macadamianötter enligt KN-nummer 0802 60 00.
- (j) Pekannötter enligt KN-nummer 0802 90 20.
- (k) Andra slag av nötter enligt KN-nummer 0802 90 85.
- (l) Torkade mjölbananer enligt KN-nummer 0803 00 90.
- (m) Torkade citrusfrukter enligt KN-nummer 0805.
- (n) Blandningar av tropiska nötter enligt KN-nummer 0813 50 31.
- (o) Blandningar av andra nötter enligt KN-nummer 0813 50 39.
- (p) Saffran enligt KN-nummer 0910 20.

7. Det ska styrkas för den behöriga myndigheten i medlemsstaten att de produkter som avses i punkterna 1 a och 2 uppfyller de fastställda villkoren, särskilt vad gäller den användning som produkterna är avsedda för. *Förordning 594/2013*.

Artikel 5 – Uppgifter som ska ingå i märkningen

[9202 A] 1. De uppgifter i märkningen som krävs enligt detta kapitel ska anges tydligt på framträdande plats på någon av förpackningens sidor, tryckta antingen direkt på förpackningen med outplånlig skrift eller på en etikett som utgör en integrerad del av förpackningen eller är fäst på den.

2. I fråga om bulktransporter av varor, som lastas direkt ombord på ett transportmedel, ska de uppgifter som avses i punkt 1 anges i ett dokument som åtföljer varorna eller på ett anslag som placeras på framträdande plats inuti transportmedlet.

3. När det gäller distansavtal i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, ska de uppgifter som ska ingå i märkningen vara tillgängliga innan avtalet ingås för att avtalet ska anses överensstämma med handelsnormerna.

4. I fakturor och andra handlingar som åtföljer produkterna, med undantag för kvitton avsedda för konsumenten, ska produkternas namn och ursprungsland anges samt, i tillämpliga fall, klass, sort eller handelstyp om detta krävs enligt en produktspecifik handelsnorm, eller om det förhåller sig så att produkterna är avsedda för bearbetning.

Artikel 6 – Uppgifter som ska ingå i märkningen i detaljhandelsledet

[9203] 1. I detaljhandelsledet ska de uppgifter som krävs enligt detta kapitel anges tydligt och framträdande. Produkterna får presenteras för försäljning under förutsättning att detaljhandlaren genom framträdande, närliggande och tydlig skyltning anger uppgifter avseende ursprungsland och, i tillämpliga fall, klass och sort eller handelstyp på ett sådant sätt att konsumenten inte vilseleds.

2. När det gäller de färdigpackade produkter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG ska, utöver samtliga uppgifter som föreskrivs i handelsnormerna, även nettovikten anges. För produkter som säljs styckevis ska skyldigheten att ange nettovikten dock inte tillämpas om man tydligt kan se hur många produkterna är och räkna dem utan att öppna förpackningen eller om antalet anges på etiketten.

Artikel 7 – Blandningar

[9203 A] 1. Förpackningar med en nettovikt på högst 5 kg som innehåller blandningar av olika arter av frukt och grönsaker får saluföras, under följande förutsättningar:

(a) Produkterna ska vara av enhetlig kvalitet och varje produkt som ingår ska uppfylla relevant produktspecifik handelsnorm eller, om ingen produktspecifik handelsnorm finns, den allmänna handelsnormen.

(b) Förpackningen ska vara korrekt märkt i enlighet med detta kapitel.

(c) Blandningen får inte vara utformad så att konsumenten vilseleds.

2. Kraven i punkt 1 a ska inte gälla sådana produkter i en blandning som inte är produkter inom sektorn för frukt och grönsaker av det slag som avses i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Om frukten och grönsakerna i en blandning har sitt ursprung i mer än en medlemsstat eller ett tredjeland, får ursprungsländernas fullständiga namn ersättas med någon av följande beteckningar:

(a) ”Blandning av frukt och grönsaker med ursprung i EU”

(b) ”Blandning av frukt och grönsaker med ursprung utanför EU”

(c) ”Blandning av frukt och grönsaker mer ursprung både inom och utanför EU”.

Kapitel II – Kontroll av överensstämmelsen med handelsnormerna**Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser****Artikel 8 – Tillämpningsområde**

[9204] I detta kapitel fastställs regler om överensstämmelsekontroller, vilket ska avse de kontroller av frukt och grönsaker som genomförs i alla saluföringsled, för att kontrollera att produkterna överensstämmer med handelsnormerna och övriga bestämmelser i denna avdelning samt med artiklarna 113 och 113a i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 9 – Samordnande myndigheter och kontrollorgan

[9204 A] 1. Varje medlemsstat ska utse

(a) en enda behörig myndighet (nedan kallad den samordnande myndigheten) som ska ansvara för samordning och kontakt på de områden som omfattas av detta kapitel, och

(b) ett eller flera kontrollorgan som ska ansvara för tillämpningen av detta kapitel (nedan kallade kontrollorganen).

De samordnande myndigheter och kontrollorgan som avses i första stycket får vara offentliga eller privata. I båda fallen ska det vara medlemsstaterna som ansvarar för dem.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen
  - (a) namn, postadress och e-postadress för den samordnande myndighet som de har utsett enligt punkt 1 a,
  - (b) namn, postadress och e-postadress för de kontrollorgan som de har utsett enligt punkt 1 b, och
  - (c) en fullständig beskrivning av de utsedda kontrollorganens verksamhetsområden.
3. Den samordnande myndigheten kan vara kontrollorganet (eller ett av kontrollorganen) eller ett annat organ som utsetts i enlighet med punkt 1.
4. Kommissionen ska, på det sätt som den finner lämpligt, offentliggöra en förteckning över de samordnande myndigheter som utsetts av medlemsstaterna.

Artikel 10 – Databas över aktörer

[9205] 1. Medlemsstaterna ska inrätta en databas över aktörer inom sektorn för frukt och grönsaker som, på de villkor som anges i den här artikeln, ska innehålla uppgifter om de aktörer som handlar med frukt och grönsaker för vilka normer har fastställts enligt artikel 113 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Medlemsstaterna får för detta ändamål använda varje annan databas eller andra databaser som redan inrättats för andra ändamål.

2. I denna förordning avses med aktör varje fysisk eller juridisk person som
  - (a) innehar frukt och grönsaker som omfattas av handelsnormer i syfte att
    - (i) exponera dem i försäljningssyfte eller bjuda ut dem till försäljning,
    - (ii) sälja dem, eller
    - (iii) saluföra dem på annat sätt, eller
  - (b) faktiskt utför någon av de verksamheter som avses i led a med avseende på frukt och grönsaker som omfattas av handelsnormer.

De verksamheter som avses i första stycket led a ska omfatta följande:

- (a) Distansförsäljning via internet eller på annat sätt.
- (b) Verksamhet som genomförs av den fysiska eller juridiska personen för egen eller en tredje parts del.
- (c) Verksamhet som bedrivs i unionen och/eller genom export till tredjeländer och/eller import från tredjeländer.

3. Medlemsstaterna ska avgöra enligt vilka villkor följande aktörer ska föras in respektive inte föras in i databasen:

- (a) Aktörer vars verksamhet är av ett sådant slag att de, i enlighet med artikel 4, inte behöver uppfylla kraven på överensstämmelse med handelsnormerna.
- (b) Fysiska eller juridiska personer vars verksamhet inom frukt- och grönsakssektorn begränsar sig till varutransport eller detaljhandelsförsäljning.

4. Om databasen består av flera olika delar ska den samordnande myndigheten säkerställa att databasen och dess olika delar är enhetligt uppbyggda och att de uppdateras. Uppdateringen ska huvudsakligen bygga på de uppgifter som samlas in vid överensstämmelsekontrollerna.

5. För varje aktör ska databasen innehålla följande uppgifter:

- (a) Registernummer, namn och adress.
- (b) De uppgifter som krävs för klassificering av aktören i en av de riskkategorier som anges i artikel 11.2, särskilt aktörens placering i saluföringskedjan och information om omfattningen av företagets verksamhet.
- (c) Information om resultat av tidigare kontroller hos aktören.

(d) All övrig information som bedöms vara nödvändig för kontrollerna, som t.ex. information om förekomsten av ett kvalitetssäkringssystem eller system för egenkontroll av överensstämmelsen med handelsnormerna.

Uppdateringen ska huvudsakligen bygga på de uppgifter som samlas in vid överensstämmelsekontrollerna.

6. Aktörerna ska lämna den information som medlemsstaterna anser sig behöva för att kunna inrätta och uppdatera databasen. Medlemsstaterna ska själva avgöra under vilka förutsättningar aktörer som inte är etablerade inom deras territorier men som bedriver verksamhet där ska tas med i databasen.

Avsnitt 2 – Överensstämmelsekontroller som utförs av medlemsstaterna

Artikel 11 – Överensstämmelsekontroller

[9205 A] 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att överensstämmelsekontroller genomförs selektivt, med utgångspunkt i en riskanalys och med tillräcklig frekvens för att garantera efterlevnad av handelsnormerna samt övriga bestämmelser i denna avdelning och i artiklarna 113 och 113a i förordning (EG) nr 1234/2007.

Kriterierna för riskanalys ska omfatta förekomsten av det intyg om överensstämmelse som avses i artikel 14, vilket ska vara utfärdat av en behörig myndighet i ett tredjeland vars överensstämmelsekontroller har godkänts enligt artikel 15. Förekomsten av ett sådant intyg ska betraktas som en faktor som minskar risken för icke-överensstämmelse.

Riskanalysen får även omfatta följande kriterier:

(a) Produktens natur, produktionsperioden, produktens pris, vädret, emballering och hantering, lagringsförhållanden, ursprungsland, transportmedel eller partiets volym.

(b) Aktörernas omfattning, deras placering i saluföringskedjan, deras saluförda volym eller värde, deras sortiment, leveransområde eller typ av affärsverksamhet, såsom lagring, sortering, förpackning eller försäljning.

(c) Resultaten av tidigare kontroller, inklusive antal och typ av konstaterade fel, gängse kvalitet på de saluförda produkterna eller nivå på den tekniska utrustning som används.

(d) Tillförlitligheten hos aktörernas kvalitetssäkringssystem eller system för egenkontroll med avseende på överensstämmelsen med handelsnormerna.

(e) Den plats där kontrollen utförs, särskilt om det är det ställe där produkterna först förs in i unionen, eller den plats där produkterna förpackas eller lastas.

(f) Varje annan uppgift som kan utgöra tecken på att det finns en risk för icke-överensstämmelse.

2. Riskanalysen ska baseras på de uppgifter som finns i den databas över aktörer som avses i artikel 10 och ska placera aktörerna i riskkategorier.

Medlemsstaterna ska i förväg fastställa

(a) kriterier för bedömning av risken för att partier inte överensstämmer med normerna,

(b) på grundval av en riskanalys för varje kategori, den minsta andelen aktörer eller partier och/eller kvantiteter som ska omfattas av en överensstämmelsekontroll.

Medlemsstaterna ska, på grundval av en riskanalys, kunna välja att inte genomföra selektiva kontroller av produkter som inte omfattas av produktspecifika handelsnormer.

3. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter ska medlemsstaterna öka antalet kontroller avseende aktörer, produkter, ursprung eller övriga parametrar.

4. Aktörerna ska till kontrollorganen meddela alla uppgifter som dessa anser sig ha behov av för att organisera och genomföra överensstämmelsekontrollerna.

Artikel 12 – Godkända aktörer

[9206] 1. Medlemsstaterna får ge aktörer, som är klassificerade i den lägsta riskkategorin och kan lämna särskilda garantier för överensstämmelse med handelsnormerna, tillstånd att märka varje förpackning med en etikett enligt förlagan i bilaga II vid avsändandet och/eller underteckna det intyg om överensstämmelse som avses i artikel 14.

2. Tillståndet ska beviljas för en tid av minst ett år.

3. Aktörer som använder denna möjlighet ska

(a) ha egen kontrollpersonal som genomgått utbildning godkänd av medlemsstaterna,

(b) ha lämplig utrustning för att iordningställa och förpacka produkterna, och

(c) förbinda sig att kontrollera att de varor som de sänder iväg är i överensstämmelse med handelsnormerna och föra register över alla kontroller som de har genomfört.

4. Om en aktör som beviljats tillstånd inte längre uppfyller kraven för detta ska medlemsstaten återkalla tillståndet.

5. Trots punkt 1 får godkända aktörer fortsätta att använda förlagor som överensstämde med förordning (EG) nr 1580/2007 den 21 juni 2011 till dess att lagren är tömda.

Tillstånd som beviljats aktörer före den 22 juni 2011 ska fortsätta gälla under den tid för vilken de beviljades. *Förordning 594/2013*.

Artikel 13 – Tullmyndigheters godkännande av deklARATIONER

[9206 A] 1. Tullen får bara godkänna tulldeklARATIONER för export och/ eller tulldeklARATIONER för övergång till fri omsättning för produkter som omfattas av produktspecifika handelsnormer

(a) om varorna åtföljs av ett intyg om överensstämmelse, eller

(b) om det behöriga kontrollorganet har underrättat tullmyndigheten om att ett intyg om överensstämmelse har utfärdats för de berörda partierna, eller

(c) om det behöriga kontrollorganet har underrättat tullmyndigheten om att det inte har utfärdat ett intyg om överensstämmelse för de berörda partierna därför att dessa, med hänsyn till den riskanalys som avses i artikel 11.1, inte behöver kontrolleras.

Detta ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av andra överensstämmelsekontroller som en medlemsstat kan genomföra enligt artikel 11.

2. Punkt 1 ska även gälla produkter som omfattas av den allmänna handelsnorm som fastställs i bilaga I del A och produkter som avses i artikel 4.1 a, om medlemsstaten anser att det är nödvändigt med hänsyn till den riskanalys som avses i artikel 11.1.

Artikel 14 – Intyg om överensstämmelse

[9207] 1. Behöriga myndigheter får utfärda intyg om överensstämmelse (nedan kallat intyget) för att bekräfta att produkterna i fråga överensstämmer med den relevanta handelsnormen. Det intyg som ska användas av behöriga myndigheter i unionen återfinns i bilaga III.

I stället för intyg som utfärdas av behöriga myndigheter i unionen får de tredjeländer som avses i artikel 15.4 använda egna intyg, under förutsättning att de innehåller minst samma uppgifter som unionens intyg. Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra prov på sådana intyg från tredjeländer tillgängliga.

2. Intygen får utfärdas antingen i pappersformat med underskrift i original eller i verifierat elektroniskt format med elektronisk signatur.

3. Varje intyg ska vara stämplat av den behöriga myndigheten och undertecknat av en eller flera behöriga personer.

4. Intyget ska utfärdas på minst ett av unionens officiella språk.

5. Varje intyg ska förses med ett löpnummer, varigenom det kan identifieras. Den behöriga myndigheten ska behålla en kopia av varje intyg som den utfärdar.

6. Trots punkt 1 första stycket får medlemsstaterna fortsätta att använda intyg som överensstämde med förordning (EG) nr 1580/2007 den 30 juni 2009 till dess att lagren är tömda.

Avsnitt 3 – Överensstämmelsekontroller som utförs av tredjeländer

Artikel 15 – Godkännande av överensstämmelsekontroller som utförs av tredjeländer före importen till unionen

[9207 A] 1. På begäran av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, godkänna kontroller av överensstämmelse med handelsnormer som genomförts av detta tredjeland före importen till unionen.

2. Det godkännande som avses i punkt 1 får beviljas för de tredjeländer som iakttar unionens handelsnormer eller minst likvärdiga normer för de produkter som exporteras till unionen.

I godkännandet ska det anges vilken offentlig myndighet i tredjelandet som ska ansvara för att de kontroller som avses i punkt 1 genomförs. Myndigheten ska ansvara för kontakterna med unionen. I godkännandet ska också anges vilka kontrollorgan i tredjelandet som ansvarar för de faktiska kontrollerna.

Godkännandet får endast gälla produkter med ursprung i det berörda tredjelandet och får begränsas till vissa produkter.

3. Kontrollorganen i tredjeländerna ska vara officiella organ eller organ som är officiellt erkända av den myndighet som avses i punkt 2, och de ska kunna ge tillräckliga garantier och förfoga över den personal, den utrustning och de anordningar som krävs för att genomföra kontroller enligt de metoder som anges i artikel 17.1 eller likvärdiga metoder.

4. De tredjeländer vars överensstämmelsekontroller har godkänts i enlighet med denna artikel och de berörda produkterna förtecknas i bilaga IV.

Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra de berörda officiella myndigheternas och kontrollorganens kontaktuppgifter tillgängliga. *Förordning 594/2013.*

Artikel 16 – Indragning av godkännandet för överensstämmelsekontroller

[9208] Kommissionen får dra in sitt godkännande av överensstämmelsekontrollerna om det för ett stort antal partier och/eller kvantiteter konstateras att varorna inte överensstämmer med de uppgifter som anges i de intyg om överensstämmelse som utfärdats av ett tredjelands kontrollorgan.

Avsnitt 4 – Kontrollmetoder

Artikel 17 – Kontrollmetoder

[9208 A] 1. Med undantag för de kontroller som utförs i samband med detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenter, ska de överensstämmelsekontroller som föreskrivs i detta kapitel, ske enligt de inspektionsmetoder som anges i bilaga V, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Medlemsstaterna ska fastställa särskilda bestämmelser för kontroll av överensstämmelse i samband med detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenter.

2. Om det efter kontroll konstateras att varorna överensstämmer med handelsnormerna får kontrollorganet utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt bilaga III.

3. Om bristande överensstämmelse konstateras ska kontrollorganet utfärda en förklaring om bristande överensstämmelse som är ställd till aktören eller till dennes representant. De varor för vilka en förklaring om bristande överensstämmelse utfärdats får inte förflyttas utan medgivande av det kontrollorgan som utfärdat förklaringen. Ett sådant medgivande får underställas kravet att de villkor som fastställts av kontrollorganet ska vara uppfyllda.

Aktörerna får besluta att vidta åtgärder för att anpassa alla eller en del av varorna så att de överensstämmer med normerna. Varor som anpassats så att de överensstämmer med normerna får inte saluföras förrän det behöriga kontrollorganet på lämpligt sätt har försäkrat sig om att produkterna faktiskt överensstämmer med normerna. I tillämpliga fall ska det behöriga kontrollorganet utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt bilaga III för partiet eller för en del av det, men först efter det att varorna har anpassats så att de överensstämmer med normerna.

Om ett kontrollorgan beviljar en aktörs begäran att anpassa sina varor så att de överensstämmer med handelsnormerna i en annan medlemsstat än den där kontrollen visat att de inte överensstämmer med normerna, ska aktören meddela det behöriga kontrollorganet i mottagarmedlemsstaten om det parti som inte var överensstämmande. Den medlemsstat som utfärdar förklaringen om bristande överensstämmelse ska sända en kopia av denna till övriga berörda medlemsstater, inklusive den medlemsstat som är mottagare av partiet med bristande överensstämmelse.

Om varorna varken kan anpassas så att de överensstämmer med handelsnormerna, användas som foder eller användas inom bearbetningsindustrin eller som någon annan form av icke-livsmedel får kontrollorganet, om så visar sig vara nödvändigt, kräva att aktörerna vidtar lämpliga åtgärder för att se till att de berörda varorna inte saluförs.

Aktörerna ska tillhandahålla alla uppgifter som medlemsstaterna anser vara nödvändiga för tillämpningen av denna punkt.

Avsnitt 5 – Meddelanden

Artikel 18 – Meddelanden

[9209] 1. En medlemsstat på vars territorium det konstateras att en försändelse från en annan medlemsstat inte överensstämmer med handelsnormerna på grund av fel eller kvalitetsförsämring som skulle ha kunnat upptäckts när varorna packades, ska genast meddela detta till kommissionen och de medlemsstater som kan komma att beröras.

2. En medlemsstat i vilken övergång till fri omsättning har avslagits för ett parti varor från ett tredjeland på grund av bristande överensstämmelse med handelsnormerna ska genast meddela detta till kommissionen, de medlemsstater som kan komma att beröras och det berörda tredjelandet enligt förteckningen i bilaga IV.

3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de bestämmelser som gäller för deras kontroll- och riskanalyssystem. De ska meddela kommissionen varje efterföljande ändring av dessa system.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och medlemsstaterna meddela en sammanfattning av kontrollresultaten i alla saluföringsled under ett visst år senast den 30 juni påföljande år.

5. De meddelanden som avses i punkterna 1–4 ska lämnas på det sätt som anges av kommissionen.

Avdelning III – Producentorganisationer

Avdelning IV – Handel med tredjeländer

Kapitel I – Importtullar och ingångsprissystem

Avsnitt 1 – Ingångsprissystem

Artikel 133 – Tillämpningsområde och definitioner

[9210] 1. I detta avsnitt fastställs tillämpningsföreskrifter för artikel 140a i förordning (EG) nr 1234/2007.

2. I detta avsnitt avses med

(a) *parti*: de varor som tas upp i en deklaration om övergång till fri omsättning, som endast omfattar varor med samma ursprung och samma KN-nummer, och

(b) *importör*: deklaranter enligt definitionen i artikel 4.18 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (1).

Artikel 134 – Meddelande om priser och importerade produktkvantiteter

[9210 A] 1. För varje produkt och för de perioder som anges i del A i bilaga XVI ska medlemsstaterna, för varje marknadsdag och varje ursprung, senast kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel) påföljande arbetsdag, meddela kommissionen följande uppgifter:

(a) De genomsnittliga representativa priserna på produkter som importerats från tredjeländer och sålts på de representativa importmarknader som avses i artikel 135 samt de signifikanta priser som noterats på andra marknader för stora kvantiteter importerade produkter eller, om inga priser på de representativa marknaderna är tillgängliga, signifikanta priser noterade på andra marknader, och

(b) de totala kvantiteter som de i led a nämnda priserna avser.

Om de totala kvantiteter som nämns i led b understiger ett ton ska motsvarande priser inte meddelas kommissionen.

2. De priser som avses i punkt 1 a ska noteras

(a) för var och en av de produkter som anges i del A i bilaga XVI,

(b) för alla tillgängliga sorter och storlekar, och

(c) i importörs-/grossistledet eller, om det inte finns några tillgängliga priser i importörs-/grossistledet, i grossist-/detaljhandelsledet.

Priserna ska minskas med följande belopp:

(a) En försäljningsmarginal på 15 % för handelscentrum i London, Milano och Rungis samt på 8 % för andra handelscentrum.

(b) Kostnaderna för transport och försäkring inom unionens tullområde.

Medlemsstaterna får fastställa standardbelopp för de avdrag för kostnaderna för frakt och försäkring som avses i andra stycket. Upplysningar om dessa standardbelopp och metoderna för att beräkna dem ska meddelas kommissionen utan dröjsmål.

3. Om de priser som noterats i enlighet med punkt 2 har noterats i grossist-/detaljhandelsledet, ska de först minskas med 9 % för att beakta grossistens försäljningsmarginal och därefter med ett belopp som motsvarar 0,7245 euro per 100 kg för att beakta kostnaderna för hantering och skatter och avgifter.

4. När det gäller de produkter i del A i bilaga XVI som omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska följande anses vara representativt:

(a) Priserna på produkter av klass I, förutsatt att kvantiteten produkter i den klassen står för minst 50 % av de totala saluförda kvantiteterna.

(b) Priserna på produkter av klass I samt, om produkterna i den klassen står för mindre än 50 % av de totala kvantiteterna, de priser som fastställts för produkter i klass II för de kvantiteter som gör det möjligt att täcka 50 % av de totalt saluförda kvantiteterna.

(c) Priserna på produkter i klass II, om produkter av klass I inte är tillgängliga och det inte beslutas att en justeringskoefficient ska tillämpas på sådana produkter då de, till följd av produktionsvillkoren för produkterna med ifrågavarande ursprung, inte normalt och traditionellt saluförs i klass I på grund av sina kvalitativa egenskaper.

Den justeringskoefficient som avses i led c i första stycket ska tillämpas på priserna efter avdrag med de belopp som anges i punkt 2.

När det gäller de produkter i del A i bilaga XVI som inte omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska priserna för produkter som uppfyller den allmänna handelsnormen anses vara representativa.

Artikel 135 – Representativa marknader

[9211] Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de sedvanliga marknadsdagarna för de marknader som anges i bilaga XVII och som ska betraktas som representativa marknader.

Artikel 136 – Schablonimportvärden

[9211 A] 1. För varje produkt och för de perioder som anges i del A i bilaga XVI ska kommissionen varje arbetsdag och för varje ursprung fastställa ett schablonimportvärde som motsvarar det viktade genomsnittet av de representativa priser som avses i artikel 134, med avdrag för ett standardbelopp på 5 euro/ 100 kg och värdetullen.

2. Om ett schablonvärde fastställs för de produkter och för de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XVI i enlighet med detta avsnitt ska det enhetspris som avses i artikel 152.1 a i förordning (EEG) nr 2454/93 inte gälla. Det ska ersättas med det schablonimportvärde som avses i punkt 1.

3. Om inget schablonimportvärde gäller för en produkt med ett visst ursprung ska genomsnittet av de schablonimportvärden som gäller för produkten tillämpas.

4. Under de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XVI ska schablonimportvärdena gälla till dess att de ändras. De ska emellertid upphöra att gälla om inget representativt genomsnittspris för sju på varandra följande marknadsdagar har meddelats kommissionen.

Om inget schablonimportvärde, på grundval av första stycket, gäller för en viss produkt ska schablonimportvärdet för denna produkt vara detsamma som det senaste genomsnittliga schablonimportvärdet.

5. Om inget schablonimportvärde har kunnat beräknas ska, genom undantag från punkt 1, inget schablonimportvärde tillämpas från och med den första dagen i de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XIV.

6. De representativa priserna i euro ska räknas om med hjälp av den representativa marknadskurs som beräknats för den aktuella dagen.

7. Kommissionen ska offentliggöra schablonimportvärdena uttryckta i euro på det sätt den finner lämpligt.

Artikel 137 – Beräkning av ingångspris

[9212] 1. Det ingångspris på grundval av vilket de i del A i bilaga XVI förtecknade produkterna klassificeras i Gemensamma tulltaxan ska, efter importörens gottfinnande, motsvara ett av följande belopp:

(a) Fob-priset på produkterna i ursprungslandet plus kostnaderna för frakt och försäkring till gränsen för unionens tullområde, om detta pris och dessa kostnader är kända vid den tidpunkt då deklarationen om övergång till fri omsättning lämnas för produkterna. Om dessa priser, vid den tidpunkt då deklarationen om övergång till fri omsättning lämnas, är mer än 8 % högre än det schablonvärde som gäller för produkten i fråga ska importören ställa den säkerhet som avses i artikel 248.1 i förordning (EEG) nr 2454/93. I detta fall ska importtullen motsvara det belopp som importören skulle ha betalat om den aktuella produkten hade klassificerats på grundval av det ifrågavarande schablonvärdet, eller

(b) det tullvärde som beräknats i enlighet med artikel 30.2 c i förordning (EEG) nr 2913/92 och som tillämpas endast på de aktuella importerade produkterna. I detta fall ska avdrag göras för tullen i enlighet med artikel 136.1 i denna förordning. Importören ska i sådana fall också ställa den säkerhet som avses i artikel 248.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 med ett belopp som motsvarar den tull som han skulle ha betalat om produkten hade klassificerats på grundval av schablonimportvärdet för partiet, eller

(c) schablonimportvärdet, beräknat enligt artikel 136 i denna förordning.

2. Det ingångspris på grundval av vilket de i del B i bilaga XVI förtecknade produkterna klassificeras i Gemensamma tulltaxan ska, efter importörens gottfinnande, motsvara ett av följande belopp:

(a) Fob-priset på produkterna i ursprungslandet plus kostnaderna för frakt och försäkring till gränsen till unionens tullområde, om detta pris och dessa kostnader är kända vid den tidpunkt då tulldeklarationen lämnas. Om tullmyndigheterna finner att det krävs en säkerhet enligt artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93, ska importören ställa en säkerhet motsvarande det högsta tillämpliga tullbeloppet för produkten, eller

(b) det tullvärde som beräknats i enlighet med artikel 30.2 c i förordning (EEG) nr 2913/92 och som tillämpas endast på de aktuella importerade produkterna. I detta fall ska avdrag göras för tullen i enlighet med artikel 136.1 i denna förordning. Importören ska också i sådana fall ställa den säkerhet som avses i artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93 motsvarande det högsta tillämpliga tullbeloppet för produkten.

3. När ingångspriser fastställs på grundval av produkternas fob-pris i ursprungslandet ska tullvärdet fastställas på grundval av den relevanta försäljningen till detta pris.

När ingångspriset beräknas enligt någon av de metoder som avses i punkt 1 b, 1 c och 2 b ska tullvärdet beräknas med samma underlag som ingångspriset.

4. Importören ska inom en månad från försäljningen av de aktuella produkterna, dock senast fyra månader efter dagen för godkännandet av deklarationen om övergång till fri omsättning för produkterna, bevisa att partiet har avsatts på villkor som bekräftar riktigheten av de priser som avses i punkt 1 a eller 2 a, eller fastsätta det tullvärde som avses i punkt 1 b och 2 b. Underlåtelse att iaktta någon av dessa tidsfrister ska medföra att den ställda säkerheten förverkas, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 5.

Den ställda säkerheten ska frisläppas om bevis för att avsättningsvillkoren iaktas företes på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt.

I annat fall ska säkerheten förverkas som betalning för importtullen.

För att bevisa att partiet har avsatts på de villkor som anges i första stycket ska importören utöver fakturan tillhandahålla alla handlingar som krävs för att utföra relevanta tullkontroller i samband med försäljning och avsättande av varje produkt i partiet i fråga. Detta skall omfatta handlingar avseende transport, försäkring, hantering och lagring av partiet.

Om de handelsnormer som avses i artikel 3 kräver att sort eller handelstyp anges på frukt- eller grönsaksförpackningen, ska sort eller handelstyp för den frukt och de grönsaker som ingår i partiet anges i handlingar som avser transport samt fakturor och leveransorder.

5. Medlemsstatens behöriga myndigheter får efter en välmotiverad ansökan från importören förlänga den tidsfrist på fyra månader som avses i punkt 4 med högst tre månader.

6. Om de behöriga myndigheterna vid kontroll konstaterar att kraven i denna artikel inte har uppfyllts ska de återkräva den tull som ska erläggas i enlighet med artikel 220 i förordning (EEG) nr 2913/92. Den tullavgift, eller den resterande tullavgift, som ska återkrävas ska inbegripa ränta från och med den dag då varorna övergick till fri omsättning fram till dagen för återbetalning. Den räntesats som ska tillämpas ska vara den gällande räntesatsen för återkrav enligt nationell lagstiftning. *Förordning 701/2012.*

Avsnitt 2 – Tilläggsimporttullar

Artikel 138 – Tillämpningsområde och definitioner

[9212 A] 1. Den tilläggsimporttull som avses i artikel 141.1 i förordning (EG) nr 1234/2007, nedan kallad tilläggstull, får tillämpas på de produkter och under de perioder som anges i bilaga XVIII på de villkor som föreskrivs i detta avsnitt.

2. Tröskelnivåerna för tilläggstull anges i bilaga XVIII.

Artikel 139 – Meddelande om produktkvantiteter

[9213] 1. Medlemsstaterna ska, för var och en av de produkter som anges i bilaga XVIII och för de angivna perioderna, meddela kommissionen vilka produktkvantiteter som övergått till fri omsättning, i enlighet med de förfaranden för övervakning av förmånsimport som fastställs i artikel 308 d i förordning (EEG) nr 2454/93.

Uppgifterna ska lämnas varje onsdag senast klockan 12.00 (lokal tid i Bryssel) för de kvantiteter som övergått till fri omsättning under föregående vecka.

2. Deklarationer om övergång till fri omsättning för produkter enligt detta avsnitt, som tullmyndigheterna, på importörens begäran, får ta emot utan att de innehåller vissa av de uppgifter som avses i bilaga 37 till förordning (EEG) nr 2454/93, ska, utöver de uppgifter som avses i artikel 254 i den förordningen, innehålla uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Om det förenklade deklarationsförfarande som avses i artikel 260 i förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning för produkter enligt detta avsnitt, ska de förenklade deklarationerna, utöver andra nödvändiga uppgifter, innehålla uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Om det lokala klareringsförfarande som avses i artikel 263 i förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning för produkter som omfattas av detta avsnitt, ska den anmälan till tullmyndigheterna som avses i artikel 266.1 i den förordningen innehålla alla nödvändiga uppgifter för identifiering av varorna samt uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Artikel 266.2b i förordning (EEG) nr 2454/93 ska inte tillämpas på import av produkter som omfattas av detta avsnitt.

Artikel 140 – Uttag av tilläggstull

[9213 A] 1. Om det för någon av de produkter och perioder som anges i bilaga XVIII konstateras att de kvantiteter som övergått till fri omsättning överskrider tröskelnivåerna ska kommissionen ta ut en tilläggstull, utom i de fall då det inte är troligt att importen skulle leda till störningar på unionsmarknaden eller när effekterna inte skulle stå i proportion till syftet.

2. Tilläggstull ska tas ut för de kvantiteter som övergår till fri omsättning efter den dag då den började tillämpas, under förutsättning att

- (a) produkternas tullklassificering, som fastställts enligt artikel 137, innebär att de högsta särskilda importtullarna från berört ursprungsland ska tillämpas, och
- (b) importen genomförs under den period då tilläggstullen tillämpas.

Artikel 141 – Tilläggstullens belopp

[9214] Den tilläggstull som införs enligt artikel 140 ska vara lika med en tredjedel av den tull som gäller för produkten enligt Gemensamma tulltaxan.

Vid förmånsimport vad gäller värdetullen ska tilläggstullen dock vara lika med en tredjedel av den specifika tullen för produkten, om artikel 140.2 är tillämplig.

Artikel 142 – Befrielse från tilläggstull

[9214 A] 1. Följande varor ska vara befriade från tilläggstull:

(a) Varor som importerats inom de tullkvoter som förtecknas i bilaga 7 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 (nedan kallad Kombinerade nomenklaturen).

(b) Varor som är under transport till unionen enligt punkt 2.

2. Med varor under transport till unionen ska avses

(a) varor som hade förts ut ur ursprungslandet innan beslutet om tilläggstull fattades, och

(b) som transporteras på grundval av en transporthandling som gäller från lastningsorten i ursprungslandet till avlastningsorten inom unionen och som upprättades innan tilläggstullen infördes.

3. Berörda parter ska på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt styrka att kraven i punkt 2 är uppfyllda.

Tullmyndigheterna får dock bedöma att varorna har lämnat ursprungslandet innan tilläggstullen infördes om någon av följande handlingar uppvisas:

(a) *För sjötransporter*: ett konossement, av vilket ska framgå att lastning gjorts före datumet i fråga.

(b) *För järnvägstransporter*: en fraktsedel, som godkänts av en järnvägsmyndighet i ursprungslandet före datumet i fråga.

(c) *För vägtransporter*: ett fraktavtal för internationell vägtransport (CMR) eller annan transithandling som upprättats i ursprungslandet före datumet i fråga, om de villkor som fastställts i de bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts beträffande unionstransitering eller gemensam transitering uppfylls.

(d) *För lufttransporter*: flygfraktsedeln, av vilken ska framgå att flygbolaget har tagit emot varorna före datumet i fråga.

Avdelning V – Allmänna bestämmelser, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 143 – Kontroller

[9215] Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser i den här förordningen eller annan unionslagstiftning ska medlemsstaterna införa de kontroller och åtgärder som krävs för att säkerställa att förordning (EG) nr 1234/2007 och den här förordningen tillämpas korrekt. De ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande så att de säkerställer ett adekvat skydd för unionens finansiella intressen.

De ska särskilt säkerställa att

(a) alla kriterier för stödberättigande som fastställs genom unionslagstiftning, nationell lagstiftning, de nationella villkoren eller den nationella strategin kan kontrolleras,

(b) medlemsstatens behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollerna har tillräckligt många anställda med lämplig utbildning och erfarenhet för att utföra kontrollerna på ett effektivt sätt, och

(c) det föreskrivs kontroller för att undvika oriktig dubbelfinansiering av åtgärder enligt den här förordningen och andra ordningar för unionsstöd eller nationellt stöd.

Artikel 144 – Nationella påföljder

[9215 A] Utan att det påverkar tillämpningen av påföljder i enlighet med den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007 ska medlemsstaterna föreskriva påföljder på nationell nivå för oegentligheter avseende de krav som fastställs genom den här förordningen och förordning (EG) nr 1234/2007 som ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande så att de säkerställer ett adekvat skydd för unionens finansiella intressen.

Artikel 145 – Konstruerade situationer

[9216] Utan att det påverkar tillämpningen av åtgärderna i den här förordningen eller i förordning (EG) nr 1234/2007 ska inga utbetalningar göras till stödmottagare som i strid med målen för det ifrågasvarande stödsystemet och i syfte att få en förmån bevisligen har konstruerat de förhållanden som krävs för berättigande till stödet.

Artikel 146 – Meddelanden

[9216 A] 1. Medlemsstaterna ska utse en enda behörig myndighet eller ett enda behörigt organ som ska ansvara för att fullgöra meddelandeskyldigheterna på följande områden:

(a) Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper i enlighet med artikel 97 i denna förordning.

(b) Producentpriser för frukt och grönsaker på den inre marknaden i enlighet med artikel 98 i denna förordning.

(c) Priser och kvantiteter för de produkter som importeras från tredjeländer och säljs på representativa importmarknader i enlighet med artikel 134 i denna förordning.

(d) Importerade kvantiteter som övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 139 i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilken myndighet eller vilket organ de utser och tillhandahålla dennas/dettas kontaktuppgifter, samt meddela kommissionen eventuella förändringar i dessa uppgifter.

En förteckning över de utsedda myndigheterna och organen med kontaktuppgifter till dessa ska ställas till medlemsstaternas och allmänhetens förfogande på lämpligt sätt via de informationssystem som upprättats av kommissionen, inbegripet offentliggörande på Internet.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser i denna förordning ska alla meddelanden från medlemsstaterna till kommissionen enligt denna förordning skickas elektroniskt, i det format som kommissionen anger, via det informationssystem som kommissionen har ställt till medlemsstatens behöriga myndigheters och organs förfogande.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 får meddelanden som inte skickas på det sätt och i det format som avses i första stycket betraktas som icke skickade.

4. Utan att det påverkar specifika bestämmelser i denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de kan iakttä de tidsfrister för meddelanden som anges i denna förordning.

5. Om en medlemsstat underlåter att skicka ett meddelande som krävs enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007, eller om meddelandet förefaller innehålla felaktigheter i förhållande till de objektiva uppgifter som kommissionen förfogar över, får kommissionen tillfälligt ställa in, helt eller delvis, de månadsbetalningar inom frukt- och grönsakssektorn som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 fram till dess att medlemsstaten skickar ett korrekt meddelande.

Artikel 147 – Uppenbara fel

[9217] Varje meddelande, krav eller begäran som ställs till medlemsstaten enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007, däribland stödansökningar, får ändras när som helst efter det att de har lämnats in om de innehåller uppenbara fel som även den behöriga myndigheten anser är fel.

Artikel 148 – Force majeure och exceptionella omständigheter

[9217 A] Beträffande påföljder som ska tillämpas eller förmåner eller erkännanden som ska återkallas enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007 ska undantag göras i sådana fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 73/2009.

Fall av force majeure ska dock anmälas tillsammans med styrkande handlingar till medlemsstatens behöriga myndighet på ett tillfredsställande sätt inom tio arbetsdagar från det att de berörda personerna har möjlighet att göra det.

Artikel 149 – Upphävande

[9218] Förordning (EC) nr 1580/2007 ska upphöra att gälla.

Artikel 134 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska dock fortsätta att gälla till och med den 31 augusti 2011.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska, i tillämpliga fall, läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIX.

Artikel 150 – Övergångsbestämmelser

[9218 A] 1. Verksamhetsprogram som faller inom ramen för artikel 203a.3 a i förordning (EG) nr 1234/2007 får genomföras fram till dess att löper ut, förutsatt att de uppfyller de bestämmelser som gällde före den 1 januari 2008.

2. Vid tillämpningen av punkt 6 i artikel 203a i förordning (EG) nr 1234/2007 ska minimikraven för råvaror som levereras för bearbetning och de kvalitativa

minimikraven för färdiga produkter som ska fortsätta att gälla för råvaror som skördas i de medlemsstater som utnyttjar övergångsarrangemangen enligt den punkten regleras genom de relevanta handelsnormer som avses i avsnitt 2 i denna förordning samt bestämmelserna i de kommissionsförordningar som förtecknas i bilaga XX.

3. Erkännandeplaner som godkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96 och som fortsätter att vara godkända enligt artikel 203a.4 i förordning 1234/2007 för producentgrupper som inte är etablerade i någon av de medlemsstater som anslöt sig till EU den 1 maj 2004 eller därefter, eller i unionens yttre randområden enligt artikel 349 i fördraget eller på de mindre Egeiska öarna enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1405/2006 (1) ska finansieras enligt de satser som anges i artikel 103a.3 b i förordning (EG) nr 1234/2007.

Erkännandeplaner som godkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96 och som omfattats av artikel 14.7 i den förordningen och som även fortsättningsvis åtnjuter erkännande enligt artikel 203a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska finansieras till de satser som anges i artikel 103a.3 a i förordning (EG) nr 1234/2007.

4. Senast den 15 september 2011 ska medlemsstaterna ändra sina nationella strategier om detta är nödvändigt för att

(a) Vederbörligen motivera vad som ska betraktas som ett signifikant avstånd enligt artikel 50.7 b,

(b) Fastställa den maximala procentandel av de årliga utgifterna inom ett verksamhetsprogram som kan användas för insatser för miljövänlig hantering av förpackningar enligt artikel 60.4 andra stycket.

5. Verksamhetsprogram som har godkänts före den dag då denna förordning träder i kraft får fortsätta att löpa till sista dagen, utan krav på att de ska uppfylla den högsta procentandel som avses i artikel 60.4 andra stycket.

Artikel 151 – Ikraftträdande

[9219] Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT, L157, den 15 juni 2011.

[9220] HANDELSNORMER SOM AVSES I ARTIKEL 3 [9201 B]**Del A – Allmän handelsnorm****1. Minimikrav avseende kvalitet**

Om inte annat följer av de tillåtna toleranserna ska produkterna vara

- hela,
- friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,
- rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,
- praktiskt taget fria från skadedjur,
- praktiskt taget fria från skador på köttet orsakade av skadedjur,
- fria från onormal yttre fuktighet,
- fria från främmande lukt och/eller smak.

Produkterna ska vara i ett sådant skick att de

- tål transport och hantering,
- är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

2. Minimikrav avseende mognad

Produkterna ska vara tillräckligt utvecklade, men inte överutvecklade, och frukter ska uppvisa tillfredsställande mognad, men får inte vara övermogna.

Produkterna ska ha nått ett sådant utvecklingsstadium och en sådan mognadsgrad att mognadsprocessen kan fortsätta och de kan uppnå en tillfredsställande mognadsgrad.

3. Tolerans

En tolerans av 10 % i antal eller vikt av produkten som inte uppfyller minimikraven avseende kvalitet ska medges i varje parti. Inom denna tolerans får högst 2 % utgöras av produkter angripna av röta.

4. Märkning*A. Identifikation*

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Denna uppgift får ersättas med följande:

- För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.
- För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. Ursprung

Ursprungslandets fullständiga namn (*). För produkter med ursprung i en medlemsstat ska namnet anges på ursprungslandets språk eller ett annat språk som kan förstås av konsumenterna i mottagarlandet. För andra produkter ska namnet anges på ett språk som kan förstås av konsumenterna i mottagarlandet.

(*) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

Del B – Produktspecifika handelsnormer

Bilaga II

[9221] Förlaga som avses i artikel 12.1 [9206]

	Europeiska unionens handelsnormer för färsk frukt och färska grönsaker Nr (den godkände aktörens) (Medlemsstat)
---	---

[9222]

BILAGA III

**INTYG OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED EUROPEISKA UNIONENS HANDELSNORMER FÖR FÄRSK FRUKT
OCH FÄRSKA GRÖNSAKER ENLIGT ARTIKLARNA 12, 13 OCH 14**

1. Aktör		Intyg om överensstämmelse med Europeiska unionens handelsnormer för färsk frukt och färska grönsaker Nr	
		(Detta intyg är uteslutande avsett för kontrollorganen)	
2. Packare enligt uppgift på förpackningen (om annan än aktören)		3. Kontrollorgan	
		4. Kontrollställe/ursprungsland (1)	5. Bestämelseområde eller -land
6. Uppgift om transportmedel		7. ☐ intern ☐ import ☐ export	
8. Förpackningar (antal och typ)	9. Typ av produkt (sort, om normen föreskriver detta)	10. Kvalitetsklass	11. Sammanlagd nettovikt i kg
-			
-			
12. Den försändelse som avses ovan överensstämmer, vid tidpunkten för utfärdandet, med Europeiska unionens gällande handelsnormer. ..... Tullkontor: ..... Plats och datum för utfärdande: Giltigt till (datum): .... Undertecknare (namnförtydligande) Namnteckning ..... Den behöriga myndighetens stämpel			
13. Anmärkningar			

(1) Vid återexport av produkten ska dess ursprung anges i fält 9.

[9223]

"BILAGA IV

TREDJELÄNDER VARS ÖVERENSSTÄMMELSEKONTROLLER HAR GODKÄNTS ENLIGT ARTIKEL 15 SAMT DE BERÖRDA PRODUKTERNA

Land	Produkter
Schweiz	Färsk frukt och färska grönsaker, förutom citrusfrukt
Marocko	Färsk frukt och färska grönsaker
Sydafrika	Färsk frukt och färska grönsaker
Israel (*)	Färsk frukt och färska grönsaker
Indien	Färsk frukt och färska grönsaker
Nya Zeeland	Äpplen, päron och kiwifrukt
Senegal	Färsk frukt och färska grönsaker
Kenya	Färsk frukt och färska grönsaker
Turkiet	Färsk frukt och färska grönsaker

(*) Kommissionens godkännande enligt artikel 15 beviljas för frukt och grönsaker med ursprung i Staten Israel, förutom de territorier som står under israelisk förvaltning sedan juni 1967, nämligen Golanhöjderna, Gazaremsan, östra Jerusalem och övriga Västbanken."

Förordning 594/2013.

Bilaga V

[9224]

BILAGA XVI

INGÅNGSPRISSYSTEM SOM ANGES I AVDELNING IV KAPITEL I AVSNITT 1

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas ska varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för den ordning som fastställs i avdelning IV kapitel I avsnitt 1 avgörs i denna bilaga genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då den senaste ändringen av den här förordningen antogs. När KN-numret föregås av "ex" ska tillämpningsområdet för tilläggstullen fastställas på grundval av såväl KN-numrets och varuslagets omfattning som motsvarande tillämpningsperiod.

DEL A

KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod
ex 0702 00 00	Tomater	1 januari–31 december
ex 0707 00 05	Gurkor ⁽¹⁾	1 januari–31 december
ex 0709 90 80	Kronärtskockor	1 november–30 juni
0709 90 70	Zucchini	1 januari–31 december
ex 0805 10 20	Apelsiner, färska	1 december–31 maj
ex 0805 20 10	Clementiner	1 november–slutet av februari
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	1 november–slutet av februari
ex 0805 50 10	Citroner (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>)	1 juni–31 maj
ex 0806 10 10	Bordsdruvor	21 juli–20 november
ex 0808 10 80	Äpplen	1 juli–30 juni
ex 0808 20 50	Päron	1 juli–30 april
ex 0809 10 00	Aprikoser	1 juni–31 juli
ex 0809 20 95	Körsbär, förutom surkörsbär	21 maj–10 augusti
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Persikor, inbegripet nektariner	11 juni–30 september
ex 0809 40 05	Plommon	11 juni–30 september

⁽¹⁾ Andra än de gurkor som avses i del B i den här bilagan.

DEL B

KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod
ex 0707 00 05	Gurkor avsedda för bearbetning	1 maj–31 oktober
ex 0809 20 05	Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>)	21 maj–10 augusti

[9225] REPRESENTATIVA MARKNADER SOM AVSES I ARTIKEL 135

Medlemsstat(er)	Representativa marknader
Belgien och Luxemburg:	Bryssel
Bulgarien	Sofia
Tjeckien	Prag
Danmark	Köpenhamn
Tyskland	Hamburg, München, Frankfurt, Köln, Berlin
Estland	Tallinn
Irland	Dublin
Grekland	Aten, Thessaloniki,
Spanien	Madrid, Barcelona, Sevilla, Bilbao, Zaragoza, Valencia
Frankrike	Paris-Rungis, Marseille, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Toulouse
Kroatien	Zagreb
Italien	Milano
Cypern	Nicosia
Lettland	Riga
Litauen	Vilnius
Ungern	Budapest
Malta	Attard
Nederländerna	Rotterdam
Österrike	Wien-Inzersdorf
Polen	Ozarów Mazowiecki-Bronisze, Poznan
Portugal	Lissabon, Porto
Rumänien	Bukarest, Constana
Slovenien	Ljubljana
Slovakien	Bratislava
Finland	Helsingfors
Sverige	Helsingborg, Stockholm
Förenade kungariket	London

Förordning 519/2013.

BILAGA XVIII

TILLÄGGSIMPORTTULLAR: AVDELNING IV KAPITEL I AVSNITT 2

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas ska beskrivningen under varuslag endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstillarna i denna bilaga ska avgöras av KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då denna förordning antas.

(i ton)

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod	Tröskelvolymer
78.0015	0702 00 00	Tomater	Från och med den 1 oktober till och med den 31 maj	445 127
78.0020			Från och med den 1 juni till och med den 30 september	27 287
78.0065	0707 00 05	Gurkor	Från och med den 1 maj till och med den 31 oktober	12 678
78.0075			Från och med den 1 november till och med den 30 april	12 677
78.0085	0709 91 00	Kronärtskockor	Från och med den 1 november till och med den 30 juni	12 663
78.0100	0709 93 10	Zucchini	Från och med den 1 januari till och med den 31 december	112 241
78.0110	0805 10 20	Apelsiner	Från och med den 1 december till och med den 31 maj	252 542
78.0120	0805 20 10	Klementiner	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	82 192
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	81 570
78.0155	0805 50 10	Citroner	Från och med den 1 juni till och med den 31 december	310 090
78.0160			Från och med den 1 januari till och med den 31 maj	51 670
78.0170	0806 10 10	Bordsdruvor	Från och med den 21 juli till och med den 20 november	69 907
78.0175	0808 10 80	Äpplen	Från och med den 1 januari till och med den 31 augusti	553 379
78.0180			Från och med den 1 september till och med den 31 december	72 914
78.0220	0808 30 90	Päron	Från och med den 1 januari till och med den 30 april	183 233
78.0235			Från och med den 1 juli till och med den 31 december	25 489
78.0250	0809 10 00	Aprikoser	Från och med den 1 juni till och med den 31 juli	5 630
78.0265	0809 29 00	Körsbär, andra än surkörsbär	Från och med den 21 maj till och med den 10 augusti	32 371
78.0270	0809 30	Persikor, inbegripet nektariner	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	3 146
78.0280	0809 40 05	Plommon	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	16 404"

Förordning 443/2014.

BILAGA XIX

[9227]

JÄMFÖRELSETABELLER ENLIGT ARTIKEL 149

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 2a	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 12a	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	—
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 17
Artikel 20a	Artikel 18
Artikel 21	Artikel 19
Artikel 22	Artikel 20
Artikel 23	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	Artikel 23

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 26	Artikel 24
Artikel 27	Artikel 25
Artikel 28	Artikel 26
Artikel 29	Artikel 27
Artikel 30	Artikel 28
Artikel 31	Artikel 29
Artikel 32	Artikel 30
Artikel 33	Artikel 31
Artikel 34	Artikel 33
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 34
Artikel 37	Artikel 35
Artikel 38	Artikel 36
Artikel 39	Artikel 37
Artikel 40	Artikel 38
Artikel 41	Artikel 39
Artikel 42	Artikel 40
Artikel 43	Artikel 41
Artikel 44	Artikel 42
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	Artikel 45
Artikel 48	Artikel 46
Artikel 49	Artikel 47
Artikel 50	Artikel 48
Artikel 51	Artikel 49
Artikel 52	Artikel 50
Artikel 53	Artikel 51
Artikel 54	Artikel 52
Artikel 55	Artikel 53
Artikel 56	Artikel 54

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 57	Artikel 55
Artikel 58	Artikel 56
Artikel 59	Artikel 57
Artikel 60	Artikel 58
Artikel 61	Artiklarna 59–60
Artikel 62	Artikel 61
Artikel 63	Artikel 62
Artikel 64	Artikel 63
Artikel 65	Artikel 64
Artikel 66	Artikel 65
Artikel 67	Artikel 66
Artikel 68	Artikel 67
Artikel 69	Artikel 68
Artikel 70	Artikel 69
Artikel 71	Artikel 70
Artikel 72	Artikel 71
Artikel 73	Artikel 72
Artikel 74	Artikel 73
Artikel 75	Artikel 74
Artikel 76	Artikel 75
Artikel 77	Artikel 76
Artikel 78	Artikel 77
Artikel 79	Artikel 78
Artikel 80	Artikel 79
Artikel 81	Artikel 80
Artikel 82	Artikel 81
Artikel 83	Artikel 82
Artikel 84	Artikel 83
Artikel 85	Artikel 84
Artikel 86	Artikel 85
Artikel 87	Artikel 86

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 88	Artikel 87
Artikel 89	Artikel 88
Artikel 90	Artikel 89
Artikel 91	Artikel 90
Artikel 92	—
Artikel 93	Artikel 91
Artikel 94	Artikel 92
Artikel 94a	Artikel 93
Artikel 95	Artikel 94
Artikel 96	Artikel 95.4
Artikel 97	Artikel 95
Artikel 98	Artikel 96
Artikel 99	Artikel 97
Artikel 100	Artikel 99
Artikel 101	Artikel 100
Artikel 102	Artikel 101
Artikel 103	Artikel 102
Artikel 104	Artikel 103
Artikel 105	Artikel 104
Artikel 106	Artikel 105.1
Artikel 107	Artikel 105.2 och 105.3
Artikel 108	Artikel 106
Artikel 109	Artikel 107
Artikel 110	Artikel 108
Artikel 111	Artikel 109
Artikel 112	Artikel 110
Artikel 113	Artikel 111
Artikel 114	Artikel 112
Artikel 115	Artikel 113
Artikel 116	Artikel 114
Artikel 117	Artikel 115

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 118	Artikel 116
Artikel 119	Artikel 117
Artikel 120	Artikel 118
Artikel 121	Artikel 119
Artikel 122	Artikel 120
Artikel 123	Artikel 121
Artikel 124	Artikel 122
Artikel 125	Artikel 123
Artikel 126	Artikel 125
Artikel 127	Artikel 126
Artikel 128	Artikel 127
Artikel 129	Artikel 128
Artikel 130	Artikel 129
Artikel 131	Artikel 130
Artikel 132	Artikel 131
Artikel 133	Artikel 132
Artikel 134	—
Artikel 135	Artikel 133
Artikel 136	Artikel 134
Artikel 137	Artikel 135
Artikel 138	Artikel 136
Artikel 139	Artikel 137
Artikel 140	Artikel 138
Artikel 141	Artikel 139
Artikel 142	Artikel 140
Artikel 143	Artikel 141
Artikel 144	Artikel 142
Artikel 145	Artikel 143
Artikel 146	Artikel 144
Artikel 147	Artikel 145
Artikel 148	Artikel 146

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 149	Artikel 147
Artikel 150	Artikel 148
Artikel 151	Artikel 149
Artikel 152	Artikel 150
Artikel 153	Artikel 151
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga VI	Bilaga V
Bilaga VII	Bilaga VII
Bilaga VIII	Bilaga IX
Bilaga IX	Bilaga X
Bilaga X	Bilaga XI
Bilaga XI	Bilaga XII
Bilaga XII	Bilaga XIII
Bilaga XIII	Bilaga XIV
Bilaga XIV	Bilaga VIII
Bilaga XV	Bilaga XVI
Bilaga XVI	Bilaga XVII
Bilaga XVII	Bilaga XVIII
Bilaga XVIII	Bilaga XX

Bilaga XX

Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:25) om kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker

Grundläggande bestämmelser

1 §

[9231] Grundläggande bestämmelser om kontroll av färska frukter och grönsaker finns i

1. rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker,
2. kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker ([9201] o.f.),
3. lagen (1994:1710) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter ([1801] o.f.), samt
4. förordningen (1999:1148) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter ([1821] o.f.).

Övriga bestämmelser

2 §

[9232] Bestämmelser om kvalitetskontroll av bananer finns i

1. rådets förordning (EG) nr 404/93 av den 13 februari 1993, om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer,
2. kommissionens förordning (EG) nr 2898/95 av den 15 december 1995 om bestämmelser för kontroll av efterlevnaden av kvalitetsnormer för bananer ([9251] o.f.),
3. kommissionens förordning (EG) nr 2257/94 av den 16 september 1994 om fastställande av kvalitetsnormer för bananer, samt
4. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1996:98) om kontroll av efterlevnaden av kvalitetsnormer för bananer ([9271] o.f.).

Definitioner

3 §

[9233] I dessa föreskrifter avses med

EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [103]).

Export: utförsel av varor från EG:s tullområde till tredjeland.

Företag: odlare, grossist, ekonomisk försäljningsförening, sorteringsanläggning, lagerhållare eller packeri.

Import: införsel av varor till EG:s tullområde från tredjeland.

Införselort: den svenska ort till vilken en sändning från tredjeland först anländer.

Inspektionsort: de orter där det finns regionala växtinspektionskontor. Dessa är Alnarp, Göteborg, Helsingborg och Stockholm med en radie av 20 km runt respektive kontor.

Tredjeland: område som inte omfattas av EG:s tullområde.

Anmälan**4 §**

[9234] Företag, importör och exportör som tar befattning med de varuslag som omfattas av EG:s kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker m.m. enligt bilagan [9250A], ska anmäla sin verksamhet till växtinspektionen, Jordbruksverket. Detta gäller oavsett om varorna har producerats inom eller utanför EU. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte företag som endast driver detaljhandel.

Anmälan ska ske på av Jordbruksverket fastställd blankett (E11.22). Anmälan ska lämnas in inom en månad efter det att verksamheten har påbörjats.

Företag, importör och exportör som ändrar eller upphör med sin verksamhet ska omedelbart anmäla detta till växtinspektionen, Jordbruksverket.

5 §

[9235] Företag, importör och exportör som tar befattning med varuslag som omfattas av EG:s kvalitetskontroll enligt 4 §, ska på begäran av Jordbruksverket lämna uppgifter om produktion, inköp, försäljning, import och export, samt andra förhållanden av betydelse för tillsyn och kontroll.

Befrielse från kontroll**6 §**

[9236] Ansökan om befrielse från kontroll för att istället omfattas av den typ av egenkontroll som avses i artikel 4.3 [9204] kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 ska ges in till växtinspektionen, Jordbruksverket.

Export till och import från tredjeland**7 §**

[9237] Export av de färska frukter och grönsaker m.m. som anges i bilagan [9250A] ska anmälas till Jordbruksverkets växtinspektionskontor på närmaste inspektionsort senast klockan 09.00 sista vardagen före avsändandet.

Anmälan ska ske på av Jordbruksverket fastställd blankett (E11.11).

8 §

[9238] Import av de färska frukter och grönsaker som anges i bilagan [9250A] ska anmälas till Jordbruksverkets växtinspektionskontor på inspektionsorten senast 24 timmar innan produkten ska inspekteras. För produkter som anländer på en lördag, söndag eller helgdag ska anmälan ha kommit in till aktuellt växtinspektionskontor senast klockan 09.00 sista vardagen innan ankomst till införselort.

Anmälan ska ske på av Jordbruksverket fastställd blankett (E11.12).

Avgifter för kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker m.m.**9 §**

[9239] Företag som avses i 4 § ska betala en årlig grundavgift för den del av omsättningen som omfattas av EG:s kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker m.m., enligt bilagan [9250A]. Odlare som säljer direkt till detaljhandel ska betala årlig grundavgift. Odlare som endast sorterar och förpackar egen produktion för vidare leverans till grossist, ekonomisk försäljningsförening, lagerhållare och packeri, betalar ingen årlig grundavgift.

Årlig grundavgift ska betalas enligt följande:

Omsättning mnkr	Årlig grundavgift kr	Omsättning mnkr	Årlig grundavgift kr
0—2	1 000	>250—500	44 000
>2—5	1 500	>500—750	66 000
>5—10	2 000	>750—1 000	88 000
>10—25	4 000	>1 000—1 250	120 000
>25—50	7 000	>1 250—1 500	140 000
>50—75	10 000	>1 500—1 750	160 000
>75—100	13 000	>1 750—2 000	180 000
>100—150	17 000	>2 000—2 500	220 000
>150—250	22 000	>2 500	250 000

10 §

[9240] Den som enligt 9 § ska betala en årlig grundavgift och som trots begäran inte kommer in med uppgifter till underlag för debitering av den årliga grundavgiften ska betala den avgift som Jordbruksverket bedömer som skälig.

11 §

[9241] Om fel konstateras vid ordinarie inspektion utförs efterkontroll av företag, importör, exportör och detaljhandel. Varuinnehavaren, hos vilken fel konstaterats, debiteras för utfört arbete med 880 kronor per timme, varvid 880 kronor är minsta avgift. Därefter sker debitering per påbörjad halvtimme med 440 kr. Reskostnader ingår i timtaxan.

Avgifter för import av färska frukter och grönsaker m.m.**12 §**

[9242] Importör ska betala avgift enligt bilagan [9250] samt, i förekommande fall, avgift enligt 11, 13—16 §§. Avgift ska dock endast betalas för produkter som är avsedda att levereras färska till konsumenten. Avgift ska inte betalas för produkter som genomgått beredning och därigenom blivit skivade, hackade, strimlade eller liknande.

13 §

[9243] Om en importör eller dennes ombud gjort en importanmälan men sändningen därefter inte införtullas till följd av att den inte uppfyller kvalitetsnormerna eller av annan anledning, ska avgift betalas för utförd kvalitetskontroll enligt 12 §.

14 §

[9244] Efter överenskommelse kan kvalitetskontroll ske utanför ordinarie inspektionsort. Avgift för kvalitetskontroll utförd utanför inspektionsort ska betalas för utfört arbete med 880 kronor per timme, varvid 880 kronor är minsta avgift. Därefter betalas per påbörjad halvtimme med 440 kronor. Reskostnader ingår i timtaxan. Denna avgift tillämpas endast i det fall motsvarande avgift för växtskyddskontroll inte tas ut enligt Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2003:32) om växtskyddsavgifter m.m. ([9181] o.f.).

15 §

[9245] Efter överenskommelse kan kvalitetskontroll av sändning ske utanför den vid Jordbruksverket tillämpade normala arbetstiden. Avgift ska i sådana fall betalas i enlighet med 14 §. Denna avgift tillämpas endast i det fall motsvarande avgift inte tas ut enligt Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2003:32) om växtskyddsavgifter m.m. ([9181] o.f.).

16 §

[9246] När Jordbruksverket anlitar Tullverket för att utföra kvalitetskontroll tas avgift ut, utöver vad som anges i bilagan [9250A], för de eventuella merkostnader som Tullverket debiterar Jordbruksverket.

Avgifter vid export av färska frukter och grönsaker m.m. till tredjeland**17 §**

[9247] Exportör ska i förekommande fall betala avgift enligt 11, 14—16 §§.

Uppbörd av avgifter**18 §**

[9248] Avgift enligt bilagan [9250A] ska betalas till Tullverket av den som enligt tullagen (2000:1281) (TFH III:1[1801] o.f.) är tullskyldig för varan. Övriga avgifter ska betalas till Jordbruksverket.

Övriga bestämmelser**19 §**

[9249] Om det finns särskilda skäl kan Jordbruksverket medge undantag från bestämmelserna i dessa föreskrifter.

[9250] Denna författning träder i kraft den 7 juni 2004, då Statens jordbruksverks föreskrifter (2000:112) om kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker ska upphöra att gälla.

*Bilaga***[9250 A] Avgifter vid kvalitetskontroll av färska frukter och grönsaker m.m. importerade från tredjeland**

Avgifter för dessa varor ska betalas med

1. lägst 250 kronor per tulldeklarerad sändning eller
2. mängdbaserad avgift enligt nedan:
  - a) Belopp för varje påbörjat 100-tal kg: 2:10 kronor.
  - b) För sändning som åtföljs av intyg och om Jordbruksverket försett sändningens importanmälan med en stämpel om ”reducerad avgift” ska beloppet för varje påbörjat 100-tal kg i stället vara 1:60 kronor. Med intyg avses intyg om överensstämmelse, utfärdat av kontrollmyndigheten i ett godkänt tredjeland, enligt artikel 7.3 [9207] i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker.

KN-nr	Varuslag
ur 0702 00 00	Tomater, färska eller kylda
ur 0703 10 19	Kepalök (vanlig lök), färsk eller kyld
ur 0703 20 00	Vitlök, färsk eller kyld
ur 0703 90 00 10	Purjolök, färsk eller kyld
ur 0704 10 00	Blomkål, färsk eller kyld

KN-nr	Varuslag
ur 0704 20 00	Brysselkål, färsk eller kyld
ur 0704 90 10	Vitkål och rödkål, färsk eller kyld
ur 0704 90 90 90	Savojkål och spetskål, färsk eller kyld
ur 0705	Trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (arter av släktet <i>Cichorium</i>), färsk eller kyld Sallat i kruka omfattas inte
ur 0706 10 00 10	Morötter, färska eller kylda
ur 0707 00 05 90, ur 0707 00 05 99	Gurkor, färska eller kylda
ur 0708 10 00	Ärter (<i>Pisum sativum</i>), färska eller kylda
ur 0708 20 00 10, ur 0708 20 00 20	Bönor (av arter <i>Phaseolus coccineus</i> , rosenböna och <i>P. vulgaris</i> , böna), färska eller kylda
ur 0709 10 00	Kronärtskockor, färska eller kylda
ur 0709 20 00	Sparris, färsk eller kyld
ur 0709 30 00	Auberginer, färska eller kylda
ur 0709 40 00 10	Stjälkselleri (<i>Apium graveolens</i> var. <i>dulce</i>), färsk eller kyld
ur 0709 51 00 10	Svampar av släktet <i>Agaricus</i> , odlade
ur 0709 60 10	Sötpaprika, färsk eller kyld
ur 0709 70 00	Vanlig spenat, färsk eller kyld
ur 0709 90 70	Zucchini, färsk eller kyld
ur 0802 21 00	Hasselnötter (<i>Corylus spp</i>) med skal
ur 0802 31 00	Valnötter med skal
ur 0804 40 00 10	Avokado, färsk
ur 0805 10 10, ur 0805 10 30, ur 0805 10 50	Apelsiner, färska

KN-nr	Varuslag
ur 0805 20 10 05, ur 0805 20 30 05, ur 0805 20 50 07, ur 0805 20 50 37, ur 0805 20 70 05, ur 0805 20 90 05, ur 0805 20 90 09	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas); klementiner, wilkings och liknande citrushybrider, färska
ur 0805 50 10 10	Citroner (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonium</i>), färska
ur 0806 10 10	Bordsdruvor, färska
ur 0807 11 00	Vattenmeloner, färska
ur 0807 19 00	Meloner (andra slag än vattenmeloner), färska
ur 0808 10 20, ur 0808 10 50, ur 0808 10 90	Äpplen, färska
ur 0808 20 50 90	Päron, färska
ur 0809 10 00	Aprikoser, färska
ur 0809 20 05 80, ur 0809 20 95 10, ur 0809 20 95 99	Körsbär, färska
ur 0809 30	Persikor (inbegripet nektariner), färska
ur 0809 40 05 90	Plommon, färska
ur 0810 10 00 90	Jordgubbar och smultron, färska
ur 0810 50 00	Kiwifrukt, färska

